

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗ ΤΡΙΤΗ 8/10

Διανύουμε μια περίοδο όπου οι επιθετικές επιλογές της νεοφιλελεύθερης πολιτικής βαθαίνουν. Η Κυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, ύστερα από τη φθορά που υπέστη με την αποχώρηση της ΔΗΜΑΡ, υπό το βάρος του πραξικοπηματικού κλεισίματος της ΕΡΤ και των κινητοποιήσεων που πυροδοτήθηκαν, παρουσιάζει το success story με τη μορφή, σήμερα, του πρωτογενούς πλεονάσματος του προϋπολογισμού -με μια πλασματικά επερχόμενη ανάπτυξη και ανταγωνιστικότητα. Κάτι τέτοιο όμως έρχεται σε αντίθεση με την πραγματικότητα της οικονομικής αφαίμαξης και της κοινωνικής εξαθλίωσης όλο και περισσότερων κοινωνικών στρωμάτων. Η αυταρχική και επιθετική πολιτική των απολύσεων-διαθεσιμότητων με την παράλληλη συρρίκνωση του δημοσίου τομέα, των ιδιωτικοποιήσεων, του κλεισίματος και συγχωνεύσεων σχολείων και νοσοκομείων, της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης και των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας στοχεύει στην υπέρβαση της κρίσης διαρρηγνύοντας κοινωνικά συμβόλαια και κοινωνικές συμμαχίες ενός προηγούμενου διαστήματος.

Οι παραπάνω επιθετικές κινήσεις της κυβέρνησης ήρθαν ένα προηγούμενο διάστημα να αρθρώσουν μια σειρά κινητοποιήσεων. Εκπαιδευτικοί, νοσοκομειακοί γιατροί, εργαζόμενοι της τοπικής αυτοδιοίκησης, διοικητικοί υπάλληλοι των πανεπιστημίων αλλά και φοιτητές και μαθητές βρέθηκαν με δυναμικό τρόπο στο προσκήνιο μέσα από απεργίες διαρκείας, διαδηλώσεις και καταλήψεις σχολείων και σχολών επιχειρώντας να δώσουν ένα ηχηρό μήνυμα υπεράσπισης των κεκτημένων και των δικαιωμάτων τους. Ωστόσο, πριν ακόμα οι αγώνες αυτοί κλιμακωθούν και ενώ διαμορφώνονταν όροι για μια επερχόμενη κοινωνική αναταραχή, η ίδια η πολιτική δολοφονία του 34χρονου αγωνιστή Παύλου Φύσσα από μαχαίρι χρυσαυγίτη, χρωμάτισε διαφορετικά και άλλαξε τη ροή της πολιτικής συγκυρίας. Σίγουρα η πολιτική αυτή δολοφονία αποτέλεσε την αναπόφευκτη κατάληξη μιας σειράς φασιστικών και μαφιόζικων επιθέσεων από την απόπειρα δολοφονίας του φοιτητή Δημήτρη Κουσουρή το 1998 και τις πρόσφατες δολοφονίες μεταναστών ως την δολοφονική επίθεση σε συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα.

Η εξέλιξη της Χρυσής Αυγής τα τελευταία τρία χρόνια από μια περιθωριακή ναζιστική ομάδα σε κοινοβουλευτικό κόμμα με αξιοσημείωτη εκλογική αποτύπωση και κοινωνική επιρροή σίγουρα αποτέλεσε απόρροια της συνολικής κρίσης πολιτικής εκπροσώπησης των αστικών κομμάτων που αναδείχθηκε στις εκλογές του Ιούνη 2012. Η ίδια η πολιτική της τοποθέτηση, η κοινωνική της δράση και παρουσία, οι ρατσιστικές επιθέσεις σε μετανάστες και αγωνιστές αναδεικνύουν το ρόλο της ως εφεδρεία του συστήματος, δηλαδή ως το μακρύ και αόρατο χέρι του. Κάτι τέτοιο ενισχύεται ακόμη και από τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση χειρίστηκε εργαλειακά την πολιτική δολοφονία, και σε πολιτικό επίπεδο και σε επίπεδο δημόσιου λόγου. Ενώ δηλαδή ένα προηγούμενο διάστημα εθελουφλούσε και παρείχε έμμεση στήριξη και νομιμοποίηση στην εγκληματική της δράση, τώρα καρπώνεται τα εύσημα για την αποτελεσματική λειτουργία του «Κράτους Δικαίου» και αξιοποιώντας τα τελευταία γεγονότα αναδεικνύεται, σε σύμπραξη με τους μηχανισμούς της (ΜΜΕ, αστυνομία), ως εγγυητής της δημοκρατικής ομαλότητας και σταθερότητας.

Ωστόσο το φασισμό δεν μπορεί να τον εξαρθρώσει το σύστημα που τον γεννά ούτε η ίδια η κυβέρνηση που εφεδρικά τον χρησιμοποιεί. Το τσάκισμα του φασισμού εξαρτάται αποκλειστικά και μόνο από το ίδιο το εργατικό και ευρύτερα λαϊκό κίνημα. Γι' αυτό και η φασιστική ιδεολογία, οι φασιστικές οργανώσεις και πρακτικές καταδικάστηκαν ανοιχτά και απαντήθηκαν στο δρόμο. Με την καρδιά των εξελίξεων να χτυπά στο Κερατσίνι, σε όλη την Ελλάδα πραγματοποιήθηκαν μαζικές και δυναμικές κινητοποιήσεις με πρωτόγνωρο παλμό, αντιφασιστική μαχητικότητα που έδειχναν ότι τέτοιου τύπου φασιστικές επιθέσεις όχι μόνο δε μπορούν να μείνουν αναπάντητες αλλά ότι το ίδιο το κίνημα με τις όποιες αναβαθμισμένες κινηματικές πρακτικές. Ωστόσο για άλλη μια φορά γίναμε θεατές στο ίδιο έργο. Η αστυνομία παρέχοντας, προφανώς όχι μόνο εκλογική στήριξη αλλά και ανοχή στις φασιστικές επιθέσεις, περιφρόνησε τα γραφεία της Χρυσής Αυγής και ανέκοψε κάθε πορεία που κινήθηκε προς αυτή τη κατεύθυνση. Εφαρμόζοντας το δόγμα «Νόμος και Τάξη» κατέστειλε τις μαζικές κινητοποιήσεις, έσπασε τις πορείες με χρήση χημικών και βομβών κρότου λάμψης και προχώρησε σε συλλήψεις πολλών αγωνιστών.

Πιο συγκεκριμένα στο πλαίσιο της φθοράς που υφίστανται τα αστικά πολιτικά κόμματα το κράτος αναδιάρθρωνει και αναβαθμίζει τους ιδεολογικούς του μηχανισμούς που υφίστανται κρίση νομιμοποίησης και εγχαράσσει το φόβο,

καλλιεργεί την υποταγή και την εξατομίκευση. Από την άλλη θωρακίζει και τους κατασταλτικά μηχανισμούς του και αναβαθμίζει την φυσική καταστολή. Εικόνες αστυνομοκρατίας και σκληρής καταστολής σαν αυτές των τελευταίων αντιφασιστικών διαδηλώσεων στοιχειώνουν το τελευταίο διάστημα και μια άλλη σειρά κινητοποιήσεων (βλ. ΔΕΘ, Σκουριές) με βίαιες προσαγωγές και συλλήψεις. Παράλληλα η εκκένωση μιας σειράς καταλήψεων και κοινωνικών χώρων σε συνδυασμό με τις συνεχείς άρσεις και καταπατήσεις του Ασύλου (με στόχο την απονομιμοποίησή του) έρχονται να φιμώσουν και να καταστείλουν τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας με τον πιο απροκάλυπτο και βίαιο τρόπο. Στο ίδιο πλαίσιο τα ΜΜΕ, που αναπαράγουν αναβαθμισμένα την κυρίαρχη αφήγηση και τον επίσημο πολιτικό λόγο, συμβάλλουν στη διαμόρφωση πολιτικών και ιδεολογικών όρων (θεωρία των άκρων, συνταγματικό τόξο) επιβολής της αυταρχικής πολιτικής.

Λίγα λόγια για την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση στη συγκυρία.

Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, ανέκαθεν, ήταν μέσο για την εκάστοτε κυβέρνηση και το Υπουργείο, για την επίλυση της κρίσης που διαπερνά την εκπαίδευση και εμφανίζεται κυρίως ως αδυναμία της να κατανείμει τους αποφοίτους στις θέσεις τους παραγωγικού ιστού. Και σ' αυτή την κρίσιμη πολιτική συγκυρία λοιπόν έρχεται με αναβαθμισμένο και επιθετικό τρόπο να αναδιαμορφώσει και να αναδιρθώσει υπό αντιδραστική κατεύθυνση τόσο τους όρους και τις συνθήκες που μαθητές και φοιτητές εντάσσονται στην εκπαιδευτική διαδικασία όσο και τις εργασιακές σχέσεις εντός του εκπαιδευτικού μηχανισμού. Αν και οι αλλαγές στο χώρο της εκπαίδευσης προχωρούν σταδιακά, στην πραγματικότητα αποτελούν μια ολοκληρωμένη μεταρρύθμιση που διαπερνά όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες (από τα ΕΠΑΛ και τα Γενικά Λύκεια μέχρι τα ΤΕΙ και τα ΑΕΙ).

Με δεδομένο αρχικά το κλείσιμο και τις συγχωνεύσεις εκατοντάδων σχολείων στρέφουμε το βλέμμα στους εκπαιδευτικούς, που κρίνονται υπεράριθμοι, κάτω από σαφείς πιέσεις της τρόικας και βαθέματος των στρατηγικών επιλογών της νεοφιλελεύθερης διαχείρισης για συρρίκνωση του δημοσίου τομέα και απολύσεις δημοσίων υπαλλήλων. Οι απολύσεις των εκπαιδευτικών έρχονται να σημάνουν και να διαγράψουν με σαφή τρόπο την δυσοίωνη εργασιακή μας προοπτική, ως αυριανοί πτυχιούχοι, ως δυνάμει εκπαιδευτικοί. Όταν το δημόσιο σχολείο δε χωρά τους παρόντες εκπαιδευτικούς δε μπορεί να χωρέσει ούτε τους μελλοντικούς πτυχιούχους, διαψεύδοντας στην πράξη "αξιοκρατικούς" μηχανισμούς διορισμού, όπως ο ΑΣΕΠ (στον οποίο οι περισσότεροι ελπίζουν για έναν μόνιμο διορισμό), ο οποίος αποδεικνύεται ανεπαρκής ώστε να διορίσει ακόμη και τους επιτυχόντες του.

Ακόμη όμως κι όσοι γλυτώσουν από το μέτρο της διαθεσιμότητας και των απολύσεων και παραμείνουν στο χώρο της εκπαίδευσης, τόσο οι ίδιοι όσο και οι μαθητές τους θα έρθουν αντιμέτωποι με ένα σχολείο ολότελα διαφορετικό. Το νομοσχέδιο για το "νέο λύκειο" είναι αυτό που έρχεται να διαμορφώσει εντελώς διαφορετικά την μαθητική καθημερινότητα. Τα αλληπάλληλα εξεταστικά φίλτρα (4 φορές πανελλήνιες εξετάσεις), η προσμέτρηση των βαθμολογιών όλων των τάξεων του λυκείου για το τελικό αποτέλεσμα, ακόμη και το ίδιο το πρόγραμμα των μαθημάτων που "ενισχύεται ιδεολογικά" με την προσθήκη μαθημάτων όπως «η αγωγή του πολίτη», έρχονται όχι μόνο να διαμορφώσουν ένα ασφυκτικό μοντέλο ζωής, αλλά και να μετατρέψουν τους ζωντανούς μαθητές, την ανυπάκουη νεολαία σε πειθήνια, υποτακτικά, πειθαρχημένα και εύκολα χειραγωγήσιμα υποκείμενα. Ο ατέρμονος αγώνας για την συγκέντρωση προσόντων και περαιτέρω δεξιοτήτων όσο και η εμπέδωση της διαδικασίας της διαρκούς αξιολόγησης, ως ορθής και αντικειμενικής, εγχαράσσουν στους μαθητές και αυριανούς εργαζόμενους χαρακτηριστικά εξατομίκευσης, στείρου επιστημονισμού και αξιοκρατίας ενώ ταυτόχρονα του αποστερούν και το ελάχιστο ψήγμα ανάδρασης με τις κοινωνικές και πολιτικές διεργασίες.

Παράλληλα οι καταργήσεις ειδικοτήτων στα ΕΠΑΛ, είναι αυτές που θα εξωθήσουν το επόμενο διάστημα μεγάλες μερίδες νεολαίας στην ιδιωτική εκπαίδευση (ΙΕΚ, ΚΕΣ, μεταδευτεροβάθμιοι κύκλοι) επιβαρύνοντας τις ολοκληρωτικά με το αυξημένο κόστος σπουδών. Σ' ένα άλλο επίπεδο θα πληγούν τα ίδια τα πτυχία, μέσα από συνεχείς κατακερματισμούς και ειδικεύσεις που θα κατακερματίζουν όλο και περισσότερο τα επαγγελματικά δικαιώματα που στοιχίζονται σ' αυτά, δημιουργώντας τους πιο ευνοϊκούς όρους για την πώληση του ατομικού φάκελου προσόντων και επομένως της ατομικής ένταξης στην αγορά εργασίας. Αυτές οι αλλαγές στα πτυχία μας έρχονται να τα προσαρμόσουν στην υπό διαμόρφωση αγορά εργασίας, στις νέες εργασιακές συνθήκες και σχέσεις. Πιο συγκεκριμένα στον ιδιωτικό τομέα οι ατομικοί όροι ένταξης στην παραγωγική διαδικασία, οι ελαστικές σχέσεις, η μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, η συνεχής συμπίεση των μισθών χαράσσουν βαθιά τομή στον τρόπο με τον οποίο οι εργαζόμενοι καλούνται να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους (κατάργηση συλλογικών συμβάσεων και αδυναμία

συλλογικής συγκρότησης και διεκδίκησης). Οργανικό κομμάτι που έρχεται να ολοκληρώσει τις αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις αποτελεί η ευρωπαϊκή επιταγή για τους όρους του Συμφώνου Πρώτης Απασχόλησης και των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ που προβλέπουν πεντάμηνη ανασφάλιστη εργασία χωρίς ένσημα με μισθούς πείνας.

Πέρα όμως από την δευτεροβάθμια εκπαίδευση, το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο μπαίνει κι αυτό στο στόχαστρο με μια σειρά πραγμάτων να αλλάζουν. Η εμφανής κατεύθυνση μετακύλισης του κόστους σπουδών από το κράτος στους φοιτητές διαπιστώνεται με την κατάργηση μια σειράς φοιτητικών παροχών, όπως είναι η σίτιση (ιδιωτικοποίηση Λέσχης ΑΠΘ), η στέγαση και τα δωρεάν συγγράμματα, αλλά και με την επιβολή διδάκτρων στα μεταπτυχιακά, γεγονός που ανοίγει τον ασκό του Αιόλου και για διδάκτρα στα προπτυχιακά. Παράλληλα ύστερα από δυο χρόνια ψήφισης του Νόμου Διαμαντοπούλου μετράμε συνεχείς καταπατήσεις του ασύλου, συγκρότηση του Συμβουλίου Διοίκησης με ταυτόχρονο αποκλεισμό των φοιτητών από αποφασιστικές διαδικασίες, επιμέρους αλλαγές σε προγράμματα σπουδών με κατεύθυνση περαιτέρω εντατικοποίησης. Από την άλλη η υποχρηματοδότηση των πανεπιστημίων αποτυπώνει (και σε επίπεδο ΑΠΘ) αισθητές αλλαγές τόσο στην στελέχωσή τους όσο και στις εργασιακές σχέσεις των εργαζομένων που προωθούνται. Ο θεσμός της εργολαβίας, που τείνει να στοιχειώσει το ΑΠΘ, διαμορφώνει ασταθείς και εξευτελιστικούς όρους εργασίας για τους εργαζομένους κάτω από συνθήκες διαρκούς επιτήρησης, αβέβαιης πληρωμής των δεδουλευμένων και ολιγόμηνων συμβάσεων. Επίσης οι απολύσεις των διοικητικών υπαλλήλων έρχονται να εντείνουν ακόμη περισσότερο την δυσλειτουργία του πανεπιστημίου, γεγονός που θα αποτυπωθεί άμεσα το επόμενο διάστημα στη φοιτητική καθημερινότητα.

Εφόσον η πολιτική κατεύθυνση καταστρατήγησης τόσο των εργασιακών όσο και των φοιτητικών δικαιωμάτων μας είναι ξεκάθαρη και έχει ήδη πάρει επιθετικές μορφές, ανάλογη πρέπει να είναι και η δική μας στάση ως φοιτητώσσα νεολαία. Τη Τετάρτη 9/10 λήγει η προθεσμία για την παράδοση της λίστας των διαθεσιμότητων των διοικητικών και οι ίδιοι οι απεργοί μέσα από τα συλλογικά τους όργανα έχουν προχωρήσει σε περιφρούρηση και αποκλεισμό του κτιρίου διοίκησης. Ταυτόχρονα και με αφορμή την κινητοποίηση των διοικητικών την ίδια μέρα πρέπει να συμβάλλουμε και εμείς από τη μεριά μας σ' αυτό τον αγώνα. Η υπεράσπιση του δημόσιου και δωρεάν πανεπιστημίου, της αξιοπρεπούς και σταθερής εργασίας δεν κατακτήθηκε ποτέ μέσα από περισσότερες ώρες παρακολούθησης και διαβάσματος αλλά μέσα από τα αναχώματα που στήνανε διαχρονικά οι φοιτητές και οι εργαζόμενοι ενάντια στις αναδιαρθρώσεις. Καλούμαστε, λοιπόν, να πιάσουμε το νήμα από εκεί που το άφησαν οι προηγούμενοι φοιτητικοί αγώνες, να συσπειρωθούμε γύρω από τις γενικές συνελεύσεις του συλλόγου, να λάβουμε αγωνιστικές αποφάσεις και με τον αντίστοιχο τρόπο να τις υλοποιήσουμε. Ο αγώνας για το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο και τα εργασιακά δικαιώματα δεν είναι αγώνας μιας «μικρής μειοψηφίας» (διοικητικοί) αλλά είναι υπόθεση όλων μας.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

-Ανατροπή της Κυβέρνησης, του μνημονίου, και των μέτρων που τα συνοδεύουν. Κάτω η κυβέρνηση, η πολιτική της, το μεσοπρόθεσμο και κάθε επίδοξος διαχειριστής της κυβερνητικής εξουσίας.

-KAMIA ΜΕΙΩΣΗ σε μισθούς και συντάξεις, απαγόρευση των απολύσεων. Λεφτά για την Εκπαίδευση, την Υγεία, την ασφάλιση, ούτε ένα ευρώ για το χρέος και τους τραπεζίτες. Ανατροπή του Νόμου Διαμαντοπούλου και του συνόλου της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

-Αλληλεγγύη στους πολιτικούς κρατούμενους. Απελευθέρωση των συλληφθέντων αγωνιστών των εξεγέρσεων.

-Να μην εκδοθεί κανένας Τούρκος ή Κούρδος πολιτικός κρατούμενος στο φασιστικό κράτος της Τουρκίας.

-Δωρεάν σίτιση και στέγαση για όλους τους φοιτητές. Όχι στην ιδιωτικοποίηση της Λέσχης.

-Ένα πτυχίο ανά γνωστικό αντικείμενο, ενιαίο γενικό, με ίσα επαγγελματικά και εργασιακά δικαιώματα, μοναδική προϋπόθεση για δουλειά. Όχι στο σπάσιμο κύκλου σπουδών σε 3 και 1 χρόνια.

-Καμία στοχοποίηση και κατάργηση του ασύλου. ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΑΣΥΛΟ. ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟ ΛΑΟ.

-Να σταματήσουμε τον απαράδεκτο θεσμό – αγκάθι για μας τους φοιτητές των πληρωμένων σημειώσεων – κορρόγα στα φωτοτυπάδικα της Μελενίκου. Δωρεάν διανομή τους από το Πανεπιστημιακό Τυπογραφείο.

-Την ελεύθερη επιλογή μαθημάτων κορμού και ειδίκευσης.

- Κανένα αυθαίρετο παρουσιολόγιο σε μαθήματα κορμού και ειδίκευσης.
- Καμία οροφή στην ειδίκευση του ΜΝΕΣ.
- Καμία αναδιάρθρωση του προγράμματος σπουδών του Τμήματος Φιλολογίας προς την κατεύθυνση περαιτέρω εντατικοποίησης. Ανθρώπινοι ρυθμοί σπουδών. Ενιαίο πτυχίο φιλολόγου, χωρίς αναγραφή της ειδίκευσης. Πτυχίο ενιαίο ως μόνη προϋπόθεση για διεκδίκηση αξιοπρεπούς εργασίας. Όχι στην εισαγωγή δύο επιπλέον υποχρεωτικών πτυχιακών μαθημάτων στο ΜΝΕΣ.

ΠΡΟΧΩΡΑΜΕ ΣΕ:

- ΚΑΤΑΛΗΨΗ της σχολής τη Τετάρτη 9/10.
- Συμμετοχή στην κινητοποίηση που καλούν οι διοικητικοί, τη Τετάρτη 9/10, 12:00 στην Πρυτανεία.
- Περιφρούρηση και αποκλεισμό του κτιρίου διοίκησης από την Τετάρτη 9/10 ως την Παρασκευή 11/10 για να μην σταλεί καμιά λίστα με τους εργαζόμενους που βγαίνουν σε διαθεσιμότητα.
- Συμμετοχή του Συλλόγου στις κινητοποιήσεις που καλούν οι Διοικητικοί υπάλληλοι του ΑΠΘ και στήριξη των αποφάσεων που λαμβάνουν μέσα από τα συλλογικά του όργανα.
- Παρέμβαση στις συνελεύσεις του Συλλόγου των Διοικητικών και κοινοποίηση της απόφασης του Συλλόγου μας.
- Παρέμβαση του Συλλόγου στις επόμενες Γενικές Συνελεύσεις των Σπουδαστικών αλλά και των Φοιτητικών Συλλόγων και κοινοποίηση της απόφασης της Γενικής μας Συνέλευσης.
- Μπλοκάρισμα της εφαρμογής κάθε πτυχής του νέου νόμου. Μπλοκάρισμα κάθε αλλαγής στο πρόγραμμα σπουδών της σχολής που να κινείται σε κατεύθυνση περαιτέρω εντατικοποίησης.
- Μπλοκάρισμα οποιασδήποτε διαδικασίας αξιολόγησης και συγκρότησης του εσωτερικού κανονισμού.
- Ορισμό νέας Γενικής Συνέλευσης του Συλλόγου Φοιτητών Φιλολογίας Τρίτη 15/10 , 14:00 στο αμφιθέατρο Α'.

